

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 44. Infausta Alberti Radicati Comitis de Passeran fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII.
A.C. 1737.

§. XLIV.

*Infausta Alberti Radicati Comitis
de Passeran fata.*

Ad quam abominandam malorum abyssum effrænata credendi libertas sensim incautos pertrahat, fatale ac stupendum documentum reliquit Albertus Radicati Comes de Passeran qui natione Italus a Catholicis Parentibus liberaliter ac pie educatus, & pro ingenii sui perspicacia haud vulgari omnibus Natalium splendori congruis disciplinis mirifice imbutos erat; quapropter a Victore Amadæo II. Sardiniae Rege arcanis consiliis ac negotiis admotus, præclara suæ eruditio-
nis specimina edidit. Accidit, ut sub idem tempus Rex cum Sacra sede circa prætensa quædam jura, ut memini-
mus, acriter collideretur; feligebatur ergo præ ceteris Passerani solertia, cuius scientia, calami licentia, & lingue temeritas, quamvis certe ingloria, tum vero non omnino inutilis esse videbatur: Hic ergo ad tuenda Regis jura plures elucubravit libellos, in quibus Ecclesiæ, Pontificis, & curie Ro-
manæ prærogativas, actiones & jura indomitisi furiis, sicut canes lunam, allatrabat: Illius temporis iniquitas hanc

hanc petulantiam aliquamdiu dissimu-
lari suadebat, ne Pontifex, dum incen- Sæc. XVIII.
A.C. 1737.
dium extinqueret crederetur, oleum in
flammas affunderet: Postquam vero
Religiosissimus Rex, qui caußæ inimi-
cus, Pontificis tamen suæque Ma-
jestatis amicus semper erat, compositis
diffidiis Sacræ Sedi plene reconciliaba-
tur, tum vero dilatæ poenæ locus esse
cœperat; nilque propius esse videbatur,
quam ut Comes, assentiente ipsomet
Rege, ad S. Inquisitionis Tribunal
raptaretur. Ipse vero a suis Amicis
de periculo tempestive admonitus,
clam aufugit, ac citatis equis in An-
gлиam, tutum fanatismi asylum, se-
cessit. Nec tamen propterea inulta re-
mansit ejus protervia; instructis enim
judicii actis, ac mature discussis ejus
scriptis, omnibus suis bonis exutus,
absens licet, ad rogum condemnatus
est. Hæc tamen infamia ejus nomini
inusta adeo non ipsius cor penetraverat,
ut potius obtenta liberius sentiendi au-
ra, luxurianti ingenio suo frœna laxa-
ret, ac anno hujus sæculi trigesimo
tertio plures libellos & præcipue Lon-
dini *Philosophicam dissertationem de morte*
ederet, in qua præter alia quampluri-
ma errorum monstra ac deliramenta
propugnabat, hominis naturam esse
æternam, omnisciam, omnipotentem,

&

Sæc. XVIII. & ex innumeris Atomis confitatam,
A. C. 1737. eam vero in morte per naturalem ho-
rum separationem penitus dissolvi, vi-
tia ac virtutes nil nisi mera esse phan-
tasiae figmenta, nullum inter utrumque
esse discriminem, nulla crima ne ipso
quidem, quæ etiam Ethnici erant
abominanda, esse fugienda &c. Tanta
tamen hæc impietas non diu impunita
remanxit, Magistratus enim jussu Comes
unacum Josepho Morgano Typographo
& infamium horum scriptorum inter-
prete in carceres conjectus est, a qui-
bus nihilominus per suos Patronos,
quales Religionis Illusoribus ubique
præsto sunt, persoluto lytro paulopost
liberatus est: Diutius tamen in Anglia
subsistere minime ausus, clam Parikhos
contendit; cum autem nec ibi sacrile-
go ac blasphemio suo calamo imperare
posset, sed plura scripta Christianæ Re-
ligioni summopere injuriaſa divulgau-
ret, ut gladium jamjam ad vindictam
evaginatum declinaret, toto Regno
excedere cogebatur. Quodnam ergo
aliud impietatis perfugium scelerato
huic Deistæ supererat, quam Hollan-
dia: igitur Amstelodamum delatus,
seſe impii Tindali ſectatorem ac diſci-
pulum publice professus eſt divinas re-
velationes palam impugnavit & dig-
nas ſuo Magistro rapiodias edidit ac
de-

XXX.
atam,
n ho-
i, vi-
phan-
imque
e ipa-
erant
Tanta
spunis
Comes
rapho
inter-
a qui-
onos,
bique
lopof-
ngfia
risios
crale-
erare
Re-
ulg-
ictam
legoo
ergo
erato
llan-
atus,
dici-
s re-
dig-
lit ac-
de-

Sæc.XVIII.
A.C. 1737.

demum anno Christi supra millesi-
mum septingentesimo trigesimo sexto
Batavis literis excudi curavit diver-
sorum libellorum collectionem, seu
verius omnium spurcitiarum, & er-
rorum cloacam, in quam ipse, sibi-
que similes Deistæ suum virus in Pa-
pam statumque Ecclesiasticum necnon
suas blasphemias in Religionem Chri-
stianam pleno alveo infuderant: Tales
erant hi libelli ibidem in unum volu-
men collecti sub his titulis: 1. Duo-
decim sermones morales, historici &
Politici. 2. Historia Professionis Sacer-
dotalis, veteris & modernæ. 3. Na-
zarænus & Lycurgus invicem compa-
rati. 4. Relatio sincera & comica Re-
ligionis Cannibalum hujus ævi. 5. Con-
silium, quo innumeri pauperes infan-
tes Nationi nunc noxii, tunc utiles fie-
ri queunt. 6. Sermo cuiusdam Quacke-
ri, & parallelum inter Religionem Ma-
hometanam & illam Indorum ex Mo-
golis Imperio. 7. Principes Malabari-
cæ &c. Præter hæc typis edita post
ipsius mortem adhuc scripta reperie-
bantur hæc opuscula: Dissertatio de
miraculis Salvatoris nostri, & alia de
regimine Ecclesiastico & Politico. Hi
nempe abominandi sunt fructus naturalis
seu verius nullius Religionis. Fertur ta-
men quod hic Comes adhuc ante obi-
Hist. Eccles. Tom. LXXV. Ccc tum

Sæc. XVIII. tum suum, qui Mense Novembri Am.
A. C. 1737. stellodami contigit, cuncta aduersus
Christianæ Religionis veritatem scripta
retractarit.

§. XLV.

*Scriptorum Acatholicorum scripta
& decessus.*

His insuper subjungimus quosdam ex Acatholicis Scriptoribus, qui suis lucubrationibus celebre sibi nomen compararunt. Ex his primus est Christianus Worm Sælandiæ Pseudo-Episopus, qui scripsit de corruptis antiquitatum Ebræarum vestigiis, Historiam Sabellianam, commentationem de calumniis Ethnicorum contra Christianos, & de necessitate Baptismi parvulorum. II. Jacob Christophorus Ieslin Calvinista, qui posteritati reliquit Sebastiani Castellionis dialogos, tractatum de Canone N. T. contra Pontificios, cogitata Theologica de insufficiencia Religionis naturalis, & depulsionem calumniarum in Diario Gallico, cui titulus: *Bibliotheque raisonné.* III. Joannes Alphonsus Turretinidem Calvinista & Genevensis Præco, inter cuius ingenii monumenta a suis celebratur Historiæ Ecclesiastice compendium